

Συνάδελφοι,

Όλοι στην Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας για την τροποποίηση του καταστατικού Σάββατο 22 Γενάρη στο Κεντρικό Κατάστημα της Ε.Τ.Ε. στις 12 το μεσημέρι

ΔΕΚΕΜΒΡΙΣ 1982
Διευθύνεται από Συνο-
τακτική Επιτροπή
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΑΘΗΝΑ
(Σοφοκλέους 15 και
Αιόλου)
ΤΗΛ. 32.11.617-32.47.761
No 439
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ Σ.Υ.Ε.Τ.Ε ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ '83

- ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΥΡΙΟΙ ΣΤΟ ΧΟΙ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΟ 1983
- ΤΟ ΜΑΖΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΕΓΓΥΗΤΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ
- ΤΟ ΠΙΣΤΩΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΝΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΣΕΙ ΠΡΟΣ Ο ΦΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΣΥΝΟΛΟΥ

Έχουν ήδη αρχίσει να εμφανίζονται μία σειρά απόψεων και αναλύσεων γύρω από το τί θα διεκδικήσουμε μέσα στο 1983, με δεδομένη την τροπολογία που ψηφίστηκε από τη Βουλή, σχετικά με τις τιμαριθμικές αυξήσεις μέσα στο 1983.

Η σχετική επιχειρηματολογία μπορεί περισσότερο ή λιγότερο συνθηματολογικά να αναπτύσσεται για να αποκομισθούν κάποια όφελη από τις παρατάξεις. Το συλλογικό μας όργανο όμως υπεύθυνα και σταθμίζοντας τις κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες προχωρεί σε μία έκτιμηση σαν αποτέλεσμα ανάλυσης και διεύρυνσης πιστεύοντας, ότι ρόλος των εργαζομένων είναι να προωθούν παράλληλα με τις κλαδικές διεκδικήσεις και τα γενικότερα συμφέροντα των Ελλήνων εργαζομένων και του λαού μας.

Οι απόψεις μας που παρακάτω αναπτύσσονται θα τεθούν και στα αρμόδια όργανα της Ομοσπονδίας και η υιοθέτησή της πιστεύουμε, ότι μπορεί να δώσει τη θετική προοπτική για το 1983 χωρίς αποπροσανατολισμούς και πιασουργίσματα.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΜΕΣΑ ΣΤΟ 1982

Θά πρέπει πριν την τοποθέτησή μας στο πλαίσιο της εισοδηματικής πολιτικής της Κυβέρνησης για το 1983, να σταθούμε για λίγο στις σημερινές οικονομικές συνθήκες και να τοποθετηθούμε κριτικά στα πλαίσια που διαμορφώθηκαν μέσα στο χρόνο. Είναι αλήθεια, πως μέσα στο 1982 οι αυξήσεις που πήραμε ήταν πολύ ικανοποιητικές με αποτέλεσμα σε συσχετισμό με τη μείωση του πληθωρισμού από 25% σε 21% και τη μείωση της φορολογίας να έχουμε μία πραγματική αύξηση του εισοδήματός μας όπως φαίνεται και στον παρακάτω πίνακα:

Από την άλλη:

- ο περιορισμός των ελλειμμάτων του Δημοσίου τομέα,
- η συγκράτηση του ελλείμματος του Ισοζυγίου πληρωμών,
- η μείωση της εξάρτησης της χώρας από τον εξωτερικό δανεισμό,
- η σημαντική αύξηση των κοινωνικών παροχών (υγεία, εκπαίδευση),

μας πείθουν, ότι στον τομέα της σταθεροποίησης της οικονομίας και του πραγματικού εισοδήματος των εργαζομένων καταβλήθηκε από την Κυβέρνηση μια πετυχημένη προσπάθεια.

Μέσα όμως στο 1982 και παράλληλα με τα παραπάνω:

α) Η βιομηχανία εξακολουθεί να βρίσκεται σε απελπιστική κατάσταση με αποτέλεσμα τη μείωση της βιομηχανικής παραγωγής κατά 4%. Άς μην ξεχνάμε, ότι η ελληνική οικονομία δεν ακολούθησε την πορεία των άλλων μητροπολιτικών οικονομιών που ολοκλήρωσαν την καπιταλιστική ανάπτυξή τους, αλλά «ανάπτυχθηκε» άπρογραμματίστα με ατομικές επιχειρήσεις χωρίς σωστό εξοπλισμό, υπήρχε παράλληλα με φεουδαρχικές μορφές οικονομίας στον αγροτικό τομέα και το κυριότερο κατευθύνθηκε από τον ξένο παράγοντα που επέβαλλε την καταλήστευση πλουτοπαραγωγικών πόρων της χώρας για βραχυπρόθεσμα κέρδη οδηγώντας σε μακροπρόθεσμη καταστροφή. Έτσι, οι επιχειρήσεις παραμένουν υπερχρεωμένες με χαμηλή παραγωγικότητα και μη ανταγωνιστικά προϊόντα και το κυριότερο εδώ και πολλά χρόνια νέες επενδύσεις δεν πραγματοποιούνται. Τα δάνεια των Τραπεζών που δόθηκαν για το σκοπό αυτό άς σημειωθεί, ότι κατά κανόνα διοχετεύθηκαν σαν κα-

	1980	1981	1982
Μέση άμοιβή (πρίν τη φορολογία) στο σύνολο του αστικού τομέα	οικονομική αύξηση 20,6%	24%	27,7%
	πραγματική αύξηση - 3,4%	- 0,5%	+ 5,5%
Μέση άμοιβή (μετά τη φορολογία)	πραγματική αύξηση - 1,2%	- 2,5%	+ 3,9%

ταθέσεις των βιομηχάνων στο εξωτερικό ή σε αγαθά πολυτελείας των οικογενειών τους.

Έτσι, ενώ νέες επενδύσεις δεν πραγματοποιούνται και το νέο παραγωγικό δυναμικό της χώρας δεν απορροφάται, συντονισμένα από Σ.Ε.Β. κλπ. απολύονται εργαζόμενοι.

β) Το κύκλωμα ελέγχου των τιμών παραμένει στα χέρια του κεφαλαίου, μεσαζόντων χονδρεμπόρων κλπ. Αναμφίβολα καταβλήθηκαν θετικές προσπάθειες το καλοκαίρι αλλά το πρόβλημα δεν λύθηκε οριστικά.

Έτσι, οι κύκλοι αυτοί και τα μονοπώλια μπορούσαν μέσα στο 1982 ελέγχοντας τους μηχανισμούς διαμόρφωσης των τιμών να μεταθέτουν τις αυξήσεις των μισθών κατευθείαν σε αυξήσεις των τελικών προϊόντων.

γ) Στο πιστωτικό σύστημα (Τράπεζες) ο έλεγχος από την κυβέρνηση δεν προχώρησε σε βάθος, ενώ ένα μεγάλο μέρος του μηχανισμού τους συνεχίζει να λειτουργεί με τα παλιά γραφειοκρατικά και αντιαναπτυξιακά κριτήρια υπονομεύοντας την κυβερνητική πολιτική και κρατώντας στο περιθώριο της πιστωτικής πολιτικής τους μικρομεσαίους.

ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΔΕΝ ΚΑΤΟΧΥΡΩΘΗΚΕ ΑΚΟΜΗ Η ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΡΟΛΟΥ ΤΟΥ ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ. Η παρουσία 1-2 εκπροσώπων των εργαζόμενων (μη θεσμοθετημένη ακόμη μάλιστα) σε Δ.Σ. Τραπεζών που λειτουργούν με το παλιό σύστημα δεν είναι η συμμετοχή παρά ένα πολύ μικρό θήμα προς αυτή την κατεύθυνση.

δ) Η ένταξη της χώρας μας στην ΕΟΚ έχει σαν αποτέλεσμα λόγω της αύξησης του κόστους παραγωγής στην Ελλάδα και τη χαμηλή παραγωγικότητα στη βιομηχανία (άρα και χαμηλή ποιότητα προϊόντος) να μειώνονται οι εξαγωγές και να αντικαθίστανται στην κατανάλωση το εγχώριο προϊόν με εισαγωγές. Κι αυτό γιατί στην Ευρώπη υποτιμούν τα νομίσματά τους (Γαλλία, Σουηδία) ή διατηρούν χωρίς καμμία αύξηση τους μισθούς για 2 χρόνια (Γερμανία, Ιταλία) και μεταφέρουν έτσι ουσιαστικά σε άλλες χώρες την ανεργία.

Ας σημειωθεί, μάλιστα, πως και χώρες με μη καπιταλιστικό σύστημα οικονομίας, λόγω της κακής τους κατάστασης (κύρια Πολωνία, Γιουγκοσλαβία) έχουν καταφύγει στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο που σημαίνει εξάρτηση από ιμπεριαλιστικά κέντρα και πολυεθνικές.

Παρουσιάζεται έτσι σαν συνέπεια των παραπάνω η ανεργία να φθάνει στο 7-8% και στους νέους το 20%. Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό για μας τους εργαζόμενους στο δημόσιο τομέα. Δεν είμαστε εμείς οι «βολεμένοι» και οι έξω οι «παρίες». Οι άνεργοι είναι τα παιδιά μας, τα αδέρφια μας, οι σύζυγοί μας. Έχουμε χρέος να καταλάβουμε ΟΤΙ ΠΑΡΑΠΕΡΑ ΑΥΞΗΣΗ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ και να συμβάλουμε στην εφαρμογή επενδυτικών - παραγωγικών προγραμμάτων και θά μπορούν να δημιουργήσουν νέες θέσεις απασχόλησης και να απορροφήσουν το πλεόνασμα μεταξύ προσφοράς - ζήτησης εργασίας.

ΟΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΟΥ 1983 ΚΑΙ Η ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Η ΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΟΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Για την αντιμετώπιση όλης της παραπάνω κατάστασης, η Κυβέρνηση επέλεξε για το 1983:

— την άνοδο των επενδύσεων του δημόσιου το-

μέα κατά 20% που σημαίνει, ότι το μεγαλύτερο μέρος των δημοσίων εσόδων θά στραφεί σε πιστώσεις

— την εκκαθάριση και εξυγίανση των προβληματικών με ιδιωτικοοικονομικά και κοινωνικά κριτήρια.

— το κτύπημα του πληθωρισμού μέσω μίας προσπάθειας για συγκράτηση των τιμών

— μία εισοδηματική πολιτική που περιορίζει το εισόδημά μας με την προοπτική να μας αποδοθεί στο τέλος του χρόνου ή οποια απώλεια του εισοδήματός μας μέσα στο 1983 και να μας αποδοθεί ακόμη ή αύξηση του ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος αν η πολιτική των επενδύσεων πετύχει.

Σ' αυτή την πολιτική εκφράζοντας πιστεύουμε τη συντριπτική πλειοψηφία των εργαζόμενων στο χώρο μας τοποθετούμαστε με τις παρακάτω θέσεις θέτοντας παράλληλα και τις διεκδικήσεις μας, τους στόχους που επιλέξαμε όχι για προβολή αλλά για προώθηση και κατάκτηση.

1. ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΠΙΣΤΕΥΟΥΜΕ, ότι είναι απόλυτα αναγκαία η εφαρμογή του προγράμματος της Άλλαγής για να βγει η χώρα από την οικονομική κρίση και να βελτιωθεί το βιοτικό επίπεδο των εργαζόμενων. Η σημερινή Κυβέρνηση κρίνεται όχι μόνο σε σχέση με την πολιτική της, αλλά και σε σχέση με τη δυνατότητα εφαρμογής των σοσιαλιστικών θέσεων και ιδεών. Πρέπει να προχωρήσει άμεσα ή σταδιακή εφαρμογή του για να προχωρήσει και ο κοινωνικός μετασχηματισμός και οι εργαζόμενοι να μπορούν να ελπίζουν ότι θ' άπολαμβάνουν το μόχθο τους στη διαμόρφωση του κοινωνικού προϊόντος και στην κρατική μέριμνα και να μπορούν να συμμετέχουν ουσιαστικά στην κοινωνική οργάνωση και διαχείριση.

Οι εργαζόμενοι μέσα από το μαζικό κίνημα είναι αποφασισμένοι να στηρίξουν τα θετικά θέματα σ' όλη αυτή την προσπάθεια και ακόμη περισσότερο να μετατρέψουν το ίδιο το μαζικό κίνημα σε μοχλό της αλλαγής βάθρου της λαϊκής κυριαρχίας. **Η ΤΥΧΟΝ ΑΠΩΛΕΙΑ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΣΥΓΚΥΡΙΑΣ ΘΑ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΜΟΝΟ ΟΠΙΣΘΟΔΡΟΜΗΣΗ ΚΑΙ ΘΑ ΕΠΑΝΑΦΕΡΕΙ ΧΑΛΕΠΕΣ ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟ ΛΑΟ ΜΑΣ.**

2. Με βάση τα παραπάνω είμαστε διατεθειμένοι να δεχτούμε να βοηθήσουμε την πορεία προς την Άλλαγή και με θυσίες οικονομικές αν χρειαστεί εξασφαλίζοντας όμως ότι οι προοπτικές θά είναι εύνοϊκές για μας, εξασφαλίζοντας τη δική μας ουσιαστική παρουσία στην κοινωνική ζωή της χώρας και στις αποφάσεις που μας αφορούν. Γι' αυτό και είμαστε αντίθετοι στην επιβολή με νόμο της εισοδηματικής πολιτικής, γι' αυτό και ζητάμε όχι στείρα αυξήσεις ή οικονομικά αίτηματα αλλά **ΑΝΟΙΚΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΔΙΑΛΟΓΟ με την κυβέρνηση και τις Διοικήσεις, διάλογο που να γίνει και από τα μέσα ενημέρωσης για να δημιουργηθεί στην πράξη το κοινό πλαίσιο που θά δημιουργήσει το ευρύ κοινωνικό μέτωπο, την πλατύτερη λαϊκή ένότητα για την Κοινωνική **ΑΛΛΑΓΗ**.**

3) Η ΓΣΕΕ για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια σε δημοκρατικά χέρια μπορεί να παίξει ουσιαστικό ρόλο σ' αυτή μας την προσπάθεια. Να την ενισχύσουμε για να αναλάβει όλο το τεράστιο έργο που της αναλογεί και να συντονίσει αποτελεσματικά τους αγώνες μας, την προσπάθεια **ΟΛΩΝ** των Ελλήνων εργαζόμενων, αγώνες που έχουν σύνθετους στόχους σήμερα κι όχι απλά οικονομιστικούς, αγώνες που ξέρουν να θάζουν μα-

κροπρόθεσμους στόχους και να καθοδηγούν σωστά κι όχι να αποπροσανατολίζουν τους εργαζόμενους.

Νά εγκαταληφθεί ή λογική της φθοράς της ΓΣΕΕ για μικροπαραταξιακά όφελη.

Έξάλλου, σύντομα θα γίνει τό δημοκρατικό, τό αντιπροσωπευτικό Συνεδριό της και ή πορεία πού θα χαράξει θα υλοποιηθεί από τή νέα Διοίκηση πού θα πρέπει όμως να παραλάβει ένα δυνατό, ταξικό και δημοκρατικό Σ.Κ. με στόχους και προοπτικές.

Μέ βάση τις παραπάνω γενικές διαπιστώσεις - κατευθύνσεις μας μπορούμε τώρα πιά να προχωρήσουμε στην εξέιδικευση, για τόν τραπεζο-υπαλληλικό χώρο, των στόχων μας και των διεκδικήσεων μας για τό 1983 πιστεύοντας πάντα, ότι για τό σύνολο των υπόλοιπων αιτημάτων πού άφορούν όλους τους εργαζόμενους, ή αποτελεσματική διεκδίκηση μπορεί να έπιτευχθεί μόνο μέσω Γ.Σ.Ε.Ε.

1) Είναι όπωσδήποτε αναγκαίες οι επενδύσεις, "Όμως, πιστώσεις αύξημένες για όφελος ποιού; Του λαού και μιας αυτόδύναμης ανάπτυξης της χώρας μας ή για τά μονοπώλια όπως γινόταν στο παρελθόν; Οι πιστώσεις θα πηγαίνουν στην ανάπτυξη θιώσιμων και ανταγωνιστικών κλάδων για να ξεπεραστεί ή ανεργία και να δημιουργηθούν οι βάσεις για τή βελτίωση του βιοτικού μας επιπέδου;

Γι' αυτό και είναι πρωταρχικός στόχος μας για φέτος ό κοινωνικός έλεγχος στην ανάπτυξη και υλοποίηση των προγραμμάτων για τις πιστώσεις, στο όλο κύκλωμα παραγωγής, διαχείρισης, κατανομής.

Μόνο έμεις οι εργαζόμενοι μέσα από τό συνδικαλιστικό μας κίνημα, τους Συλλόγους μας και τήν Όμοσπονδία μπορούμε να έγγυηθούμε τή σταθερή λειτουργία νέων θεσμών έλέγχου και τή συνεχή παρέμβασή μας για τις δομικές αλλαγές στις σχέσεις παραγωγής.

Ή συμμετοχή μας σ' όλες τις διαδικασίες και λειτουργίες του τραπεζικού συστήματος με καθοριστικό ρόλο στα ζητήματα πού μας άφορούν θα πρέπει να άπλώνεται (όπως και στις θέσεις μας για τό νέο οργανισμό έχουμε αναλύσει) σε κεντρικό και περιφερειακό επίπεδο παράλληλα και σε συνεργασία και με τους συνεταιρισμούς, τά έποπτικά συμβούλια, τήν τοπική αυτοδιοίκηση.

Ό έλεγχος θα πρέπει να επέκταθει άκόμη και στις ιδιωτικές και ξένες Τράπεζες για να λειτουργούν σύμφωνα με τις γενικές οδηγίες και όρους της Κυβέρνησης κι όχι ανεξέλεγκτα όπως μέχρι σήμερα. Έτσι και ή ανεργία θα αντιμετωπισθεί, και θα δημιουργηθούν σταθερές και μόνιμες θέσεις για τήν άνοδο της παραγωγικότητας και της οικονομίας της χώρας και ΕΠΟΜΕΝΑ ΤΗΝ ΑΝΟΔΟ ΤΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΜΑΣ ΧΩΡΙΣ ΚΛΥΔΩΝΙΣΜΟΥΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ, ΑΠΟ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

II) Ή μονεταριστική λογική πού λέει «για να περιορίσω τόν πληθωρισμό παγώνω τους μισθούς» δέν υπάρχει πιστεύουμε πιά πρόθεση να χρησιμοποιηθεί σήμερα. Ή κυβέρνηση πήρε κάποια αρχικά μέτρα για τόν έλεγχο των τιμών και τή σταθεροποίηση του εισοδήματός μας. "Όμως δέν άρκοουν μόνο τά κατασταλτικά μέτρα γιατί ό έλεγχος του κυκλώματος παραμένει εκεί πού ήταν. Πρέπει παράλληλα και πάντα στηριγμένη στους εργαζόμενους και στο λαό ή κυβέρνηση να προχωρήσει αποτελεσματικά στην ανάπτυξη και ολοκλήρωση των νέων θεσμών (συνεταιρισμοί, έποπτικά συμβούλια) πού θα εξασφαλίσουν τήν όριστική λύση του προβλήματος.

III) Ή Κυβέρνηση δεσμεύτηκε για διορθωτι-

κή αύξηση στο τέλος του έτους και τό κυριότερο για ΑΠΟΔΟΣΗ ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΤΗΣ ΑΥΞΗΣΗΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΡΟΪΟΝΤΟΣ ΓΙΑ ΤΟ 1983 πού σημαίνει και αναδιανομή του Έθνικού εισοδήματος προς όφελος των εργαζομένων.

Δέν άρκοουν όμως μόνο αυτά σαν προοπτική στο τέλος του έτους.

Ζητάμε άμεσα:

— τή σύσταση έπιτροπής με συμμετοχή των εργαζόμενων πού θα αναλάβει τή σύσταση νέου δείκτη τιμών καταναλωτή, αντιπροσωπευτικού των σημερινών συνθηκών.

— ουσιαστική αύξηση των κοινωνικών παροχών προς τό λαό και τους εργαζόμενους (υγεία, παιδεία, λαϊκή κατοικία, ασφάλιση) πού θα βελτιώσουν κι αυτές τό οικονομικό μας επίπεδο και τήν ποιότητα ζωής μας και άποτελούν μαζί με τις πραγματικές παροχές μας τό κοινωνικό μισθό, μέγεθος ιδιαίτερα σημαντικό μέσα σε μία σωστή κοινωνική πολιτική.

— μία νέα φορολογική πολιτική πού να έλαφρύνει τά βάρη για τους μισθωτούς και να περιλαμβάνει ουσιαστικά μέτρα για τήν πάταξη της φοροδιαφυγής.

IV) Παράλληλα ζητάμε τήν υλοποίηση μιας σειράς θεσμικών αιτημάτων πάνω στις συνδικαλιστικές έλευθερίες και δικαιώματα και στις συνθήκες δουλειάς μας πού είναι:

— Ή τροποποίηση του οργανισμού υπηρεσίας (σύμφωνα με τις θέσεις του ΣΥΓΕΤΕ).

— Μείωση των ώρων εργασίας σε 37,5 τή εβδομάδα και άλλαγή του ωραρίου λειτουργίας των υπ)των.

— Αύξηση της άδειας σε 5 εβδομάδες μετά από 5 χρόνια υπηρεσίας.

— Αύξηση και επέκταση των στεγαστικών δα-νείων για να άποκτήσουν επιτέλους όλοι τό δικαίωμα για κατοικία.

— Βελτίωση και επέκταση των μέτρων για τήν προστασία της μητρότητας.

— Ποσοστοποίηση των δραχμικών έπιδοτήσεων.

— Κατάργηση των διατάξεων περί υποχρεωτικής διαίτησίας και επικύρωση των 135, 140 Διεθνών συμβάσεων εργασίας.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΑΝΤΙΘΕΤΕΣ ΚΑΙ Ο ΑΝΤΙΛΟΓΟΣ ΜΑΣ ΝΑ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΟΥΜΕ ΜΙΑ ΡΕΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΜΕ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΙΣ

"Ήδη έχουν άρχίσει και αναπτύσσονται 2 αντίθετες με τή δική μας άπόψεις πού έχουν έμφανιστεί σ' όλο τό τραπεζικό και γενικότερα τόν εργατο-υπαλληλικό χώρο. Ή πρώτη είναι των δυνάμεων εκείνων πού εκφράζουν οι γνωστοί εργατοπατέρες του κ. Καρακίτσου κλπ. και πού σαν φερέφωνο της αντίδρασης μιλοούν για τά «δικαιώματα των εργαζομένων» πού ευτυχώς τά θυμήθηκαν μετά από 40 χρόνια πού τά καταστρατηγούσαν με τόν χειρότερο τρόπο. Οι στόχοι των κυρίων γνωστοί. Πτώση της Κυβέρνησης και έπαναφορά της δεξιάς πού θα τους άγκαλιάσει και πάλι.

Καταδικασμένη από τή συντριπτική πλειοψηφία των εργαζόμενων ή πρακτική τους είναι γνωστή. Τελευταία έμφανίζονται στο χώρο μας κάτω από διάφορα όνόματα («άδέσμευτοι», «ΔΗΚΙ», «ΝΔΗΚΙ» κλπ), χωρίς βέβαια ό μανδύας να αλλάζει τό περιεχόμενο, πού άλλωστε φροντίζει να έμφανίζεται έκ των ύστέρων, έλλειψει συγκεκριμένων θέσεων και προοπτικών. Τους έπισημαίνουμε απλά για να μη παίξει κανένας τό παιχνίδι τους, μία και παρουσιάζουν τελευταία μία έντονη δραστηριοποίηση με στόχο να έπαναλάβουν τά δεδομένα της Χιλής στην Ελλάδα και να φέρουν κλίμα

άποσταθεροποίησης (φορτηγατζήδες, δήθεν «Ι. Χήδες» κλπ) με «άπεργίες κατσαρόλας» έκμεταλλευόμενοι ίσως και τη λαθεμένη τακτική μερικών δημοκρατικών δυνάμεων. Η δεύτερη άποψη προέρχεται από τις δυνάμεις της ΕΣΑΚ (ΚΚΕ) ή της ΕΝΙΑΙΑΣ στο χώρο μας. Μιλούν οι συνάδελφοι για άγωνα για διορθωτικές αυξήσεις, Α.Τ.Α. κλπ σε συντονισμό με άλλους εργαζόμενους.

Δέν θεωρούμε τις δυνάμεις αυτές αντίδραση. Τό έχουμε επαναλάβει πολλές φορές. Μας ξενίζουν και πάλι όμως η άκριτη συνθηματολογία και η εύκαιριακή τακτική τους. Στεκόμαστε στην τακτική τους, γιατί ένδιαφέρονται κι αυτοί για τόν κοινωνικό μετασχηματισμό και η πορεία μας δέν μπορεί νά είναι ριζικά διάφορη. Καλόπιστα λοιπόν και πιστεύοντας σε διάλογο μαζί τους τούς ρωτάμε:

Πιστεύετε συνάδελφοι πώς η ύλοποίηση τών οικονομικών αίτημάτων πού θέσατε και πού αντικειμενικά ανατρέπει την οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης για τό 1983, ωφελεί μακροπρόθεσμα τούς εργαζόμενους;

Μήπως η άνατροπή αυτή της πολιτικής δημιουργεί την άπώλεια της Ιστορικής συγκυρίας για τό λαό μας, δημιουργεί άπογοήτευση σε σχέση με τις δυνατότητες εφαρμογής ενός σοσιαλιστικού προγράμματος πού τό θέλει η συντριπτική πλειοψηφία του λαού μας και η τακτική αντικειμενικά λειτουργεί υπέρ της αντίδρασης και αντικειμενικά πωγουρίζει τό μαζικό κίνημα;

Μήπως οι θεσμικές διεκδικήσεις πού παραπάνω θέσαμε εξασφαλίζουν αυτό πού θέλουμε για σταθεροποίηση του εισοδήματός μας μακροπρόθεσμα και χωρίς κλυδωνισμούς, εξασφαλίζοντας παράλληλα και τό ρόλο του μαζικού κινήματος στον έγγυητή της πορείας της χώρας μέσα από τή συμμετοχή και τόν κοινωνικό έλεγχο; ΕΧΕΤΕ ΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΑ ΒΑΣΙΚΑ ΑΥΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ ΚΑΙ ΑΝ ΝΑΙ ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΤΙΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΤΕ ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ;

Διακηρύξατε πώς σε καμμία περίπτωση δέν θέλετε νά δώσετε δικαιώματα στην αντίδραση, στη δεξιά νά καπηλευτεί τούς άγώνες τών εργαζόμενων. Όμως, για νά ύλοποιηθούν αυτά πού πιστεύετε πρέπει και νά ανατραπεί όλο τό οικοδόμημα της πολιτικής στον οικονομικό τομέα του ΠΑΣΟΚ αλλά και νά ύποχρεωθεί η Κυβέρνηση νά άποσύρει νόμο πού ψήφισε σε σχέση με τόν όλο σχεδιασμό της για τό 1983, πράγματα πού σημαίνουν ουσιαστικά φθορά και πτώση της ΔΕΝ ΝΟΜΙΖΟΥΜΕ ΠΩΣ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΦΘΑΣΕΤΕ ΜΕΧΡΙ ΕΚΕΙ ΜΙΑ ΚΑΙ ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΛΥΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΛΑΟ ΜΑΣ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ, ΚΑΙ ΠΩΣ ΜΟΝΟ Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΟΦΕΛΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΚΑΤΙ ΤΕΤΟΙΟ ΚΑΙ ΠΩΣ ΟΙ ΛΟΓΙΚΕΣ ΤΗΣ «ΣΥΜΜΑΧΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ» ΚΛΠ ΧΩΡΙΣ ΕΝΟΤΗΤΑ ΣΤΗ ΒΑΣΗ ΔΕΝ ΟΔΗΓΟΥΝ ΠΟΥΘΕΝΑ ΤΟ ΛΑΟ ΚΑΙ ΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ.

Τί σκοπεύετε, λοιπόν, συνάδελφοι της ΕΝΙΑΙΑΣ; Μήπως φθορά και δημιουργία έντυπώσεων μόνο για μικροπαραταξιακά όφελη, άδιαφορώντας για την άπώλεια ουσιαστικών εύκαιρων για τό γενικότερο ρόλο τών εργαζόμενων πού δίνεται σήμερα κάτι πού τό 1982 επαναλάβατε;

Και άς ύποθέσουμε άσθαίρετα για μία στιγμή άπομονώνοντας την κοινωνική πραγματικότητα και τά διεθνή διδάγματα ότι η άνατροπή της οικονο-

μικής πολιτικής δέν περιέχει κινδύνους. Πώς θά την πετύχετε;

— Με τούς έγκάθετους της διοίκησης του ΕΚΑ και του κ. Λάσκαρη είπατε όχι έξ άρχής.

— Οι δημοκρατικές όμοσπονδίες της κοινής ωφέλειας, τών εργοστασιακών, της εκπαίδευσης και η πλειοψηφία τών δημοκρατικών Έργατικών Κέντρων δέν άποδέχονται τή λογική σας.

— Μένουν μόνο οι οικοδόμοι, οι λογιστές (πού όταν κινητοποιούνται φαίνεται ελάχιστα), μερικά Ε.Κ. και οι ήθοποιοί.

Τί ζητάτε λοιπόν; Ένταξη τών συλλόγων μας και της ΟΤΟΕ στις προωθημένες αιχμές μιας πολιτικής πού χωρίς νά σας θίγει ότι την κάνετε έσεις (μιά και δέν έλέγχετε την Όμοσπονδία) θά βάλει τούς εργαζόμενους στις Τράπεζες νά κάνουν άγωνιστικά γυμναστικά (πορείες, διαμαρτυρίες, μερικές 24ωρες ή 48ωρες) πού θά έχουν σαν στόχο τή δημιουργία έντυπώσεων υπέρ σας, στην πράξη όμως άπώλεια μεροκάματων, άπογοήτευση στους εργαζόμενους, άποπροσανατολισμό και πτώση του συνδικαλισμού στο χώρο μας, όταν θά τις σταματήσετε ξαφνικά και χωρίς δικαιολογία.

Μιά τακτική λοιπόν, πού θά αφήσει τούς στόχους για κοινωνικοποίηση του τραπεζικού συστήματος, έλεγχο της πρωτογενούς παραγωγής, τροποποίηση τών οργανισμών ύπηρεσίας ένα χρόνο πίσω και θά έγκαταλείπει στη θέληση της κυβέρνησης μόνο την εφαρμογή του σοσιαλιστικού προγράμματος, πού ζητά η πλειοψηφία του λαού, ενώ οι εργαζόμενοι δέν θά μπορούν χωρίς θέσεις νά συμβάλουν και νά εξασφαλίσουν την πορεία του, ανατρέποντας τις δυσκολίες και την αντίδραση πού καθημερινά παλεύουν για νά άποτύχει ο κοινωνικός μετασχηματισμός, νά άποτύχουν ο Ιστόχοι τών εργαζόμενων;

Συνάδελφοι,

Πιστεύουμε πώς και τώρα άκόμη μπορείτε άναθεωρώντας την τακτική σας νά συμβάλετε μαζί μας στην άποκατάσταση της ένότητας στη βάση, στο δυνάμωμα του συνδικαλιστικού μας κινήματος και στον ουσιαστικό του ρόλο στην πορεία της χώρας.

Μήν ταυτίζεστε με την αντίδραση. Η ΛΟΓΙΚΗ ΤΟΥ «ΔΕΚΑΝΙΚΙΟΥ» ΤΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ ΠΟΥ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΒΑΛΕΤΕ ΔΕΝ ΣΤΕΚΕΙ, ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ ΜΙΑ ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΘΑ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΕΙ ΝΑ ΣΗΚΩΣΕΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΚΕΦΑΛΙ. Οι προτάσεις σας και οι προβληματισμοί μας άς τεθούν στους εργαζόμενους συνολικά χωρίς οικονομίστικη λογική και συνθήματα. Προσανατολίστε σωστά την πολεμική σας, ξεκαθαρίστε ποιάς είναι ο αντίπαλος και ποιοί οι φυσικοί σύμμαχοί σας μέσα στο μαζικό συνδικαλιστικό κίνημα, για τά συμφέροντα του όποιου όλοι πρέπει νά παλεύουμε.

Αυτές είναι οι άπόψεις μας. Δέν θέλουμε νά κάνουμε πολιτική για άγρα ψήφων ή νά ευχαριστήσουμε στά λόγια τή βάση μας. Λέμε αυτή είναι η κατάσταση, αυτό θέλει η κυβέρνηση, αυτά οι εργαζόμενοι. Διάλογος και συντονισμός μέσω της ΓΣΕΕ για νά πετύχουμε τούς στόχους μας.

Στόχους ρεαλιστικούς, άμεσα πραγματοποιήσιμους πού εξασφαλίζουν πορεία προς τά μπρός σταθερή και σίγουρη, πού εξασφαλίζουν ένα συνδικαλιστικό κίνημα πού νά άποτελει ζωντανό και βασικό μοχλό και παράγοντα στην κοινωνική και οικονομική ζωή της χώρας και πού νά εξασφαλίζει ότι ο μόχθος μας θά μας άποδίδεται, ότι είμαστε έμεις πού καθορίζουμε τις τύχες μας και τις τύχες της χώρας μας.

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Υπεύθυνος σύμφωνα με τό Νόμο:
ΙΩΑΝΝΑ ΖΕΡΒΑΚΗ, Κρητών 8 — Περιστέρι